

Drömsk videokonst och skräpiga skulpturer

Publicerad 2012-01-12 11:38



Bo Madestränd: Samtida videokonst som bjuder på både filmiska landskap med svävande sinnestillstånd och gatuinspirerad estetik med gallergrindar.

Dimman ligger tät över landskapet. Vägens vita streck speglas i vindrutan, öde hus dyker upp som olycksbådande siluetter i natten, vägskyltarna pekar ut okända mål i mörkret. I sin svartvita video på Galleri Flach rör sig Jessica Faiss i samma filmiska landskap som vi känner igen från svenska kriminalfilmer och romaner.

Fast det händer inget speciellt, förstås. Hellre än att berätta en historia bygger Faiss upp en stämning, ett melankoliskt sinnestillstånd med drömska, suggestiva kvaliteter. Det är samtidskonstens särart och privilegium, den antyder hellre än den påstår, vilket kan uppfattas både som befriande och frustrerande.

Men här fungerar det. Oavsett om hon rör sig intill svenska lärkrar eller i ett urbant, japanskt landskap, frammanar Faiss ett svävande, flytande sinnestillstånd med meditativa kvaliteter. Bilderna i hennes filmer dubblas och spegelvänds så att de får lätt surrealistiska, abstrakta kvaliteter, en känsla som förstärks av musikern Plastikmans soundtrack.

Styrkan med Faiss filmer är att hon lyckas gestalta den berusande känslan av total ensamhet som kan uppstå när man ser landskapet rusa fram genom vindrutan. Bakom ratten är man på en gång mitt i världen och helt isolerad, trygg, omsluten, försjunken i egna tankar. Bilen blir den enda konstanten, medan omvärlden mest av allt framstår som en undflyende hägring.

Där Jessica Faiss utställning är snyggt presenterad i videoprojektioner och digitala ljuslådor, närmar sig Sofia Hultén hos gallerigrannen Nordenhake en mer skräpig, gatuinspirerad estetik, även om hon också har video som ett av sina uttrycksmedel.

I sina verk plockar Sofia Hultén isär vardagliga föremål och skeenden och sätter ihop dem på nytt, knappt märkbart

KONSTRECENSION

Konstnär: Jessica Faiss

Verk: "Solitude"

Plats: Galleri Flach, Stockholm. Visas to m 12/2

Konstnär: Sofia Hultén

Verk: "One in ten"

Plats: Galerie Nordenhake, Stockholm. Visas to m 12/2

förändrade. På Nordenhake visar hon en serie skulpturer av hopsvetsade gallergrindar som för tankarna till den tidiga modernismens assemblage. På rad i rummet bildar de ett tredimensionellt geometriskt mönster som förändras med åskådarens rörelser.

Ett annat verk består av en gallerdörr som sågats isär och svetsats samman till en kub, ett objekt som strippats på sin mening och återuppstått som ren form. Det är en transformation som påminner om konstens inneboende kraft, men som också hör till standardtricken i den modernistiska konstnärens trollerilåda.

Hulténs videofilmer ligger närmare den konceptuella 70-talskonsten, med dess skenbart vetenskapliga, nonsensundersökningar. Här visar hon bland annat ett verk där hon försöker flytta en gul container med hjälp av tankens kraft, med förutsägbart resultat. Men den egentliga frågan är förstås vad som händer inom henne själv när hon står och stirrar på den tunga plåtlådan under tio minuters tid – och vad som händer inom oss betraktare när vi ser henne försöka.

Inte tillräckligt, får man väl konstatera. I Hulténs verk möts gatukonst och modernistiska traditioner, men betydelsekrockarna leder inte riktigt vidare. Det är duktigt, men också lite blodfattigt.

Bo Madestrand

konst@dn.se

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt.

ANNONS: